

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Fælles Afviklingsinstans har pådraget sig et ansvar uden for kontraktforhold, og pålægges at betale erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af SRB's handlinger og undladelser, som har frataget ejerne i Banco Popular Español S.A. deres obligationer og værdipapirer.
- SRB tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for det lidte tab på 1 850 000 EUR forhøjet med de skyldige og ikke udbetalte renter på obligationerne frem til datoen for betalingen («det udestående beløb»).
- Det udestående beløb forhøjes med udligningsrenter fra den 7. juni 2017 til afsigelsen af dommen i nærværende sag.
- Det udestående beløb forhøjes med morarenter regnet fra afsigelsen af den pågældende dom til fuld betaling af det udestående beløb, til den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for primære refinansieringsoperationer, forhøjet med 2 %.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-659/17, Vallina Fonseca mod SRB.

Sag anlagt den 9. oktober 2017 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-695/17)

(2017/C 424/75)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Indkaldelse til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/343/17 — tysksprogede (DE) oversættere (AD 5) — EPSO/AD/344/17 — fransksprogede (FR) oversættere (AD 5) — EPSO/AD/345/17 — italiensksprogede (IT) oversættere (AD 5) — EPSO/AD/346/17 — neerlandssprogede (NL) oversættere (AD 5), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende nr. C 224 A den 13. juli 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 263, 264 og 266 TEUF.

- Ifølge sagsøgeren har Kommissionen bortset fra retskraften af Domstolens dom i sag C-66/10 P og af Rettens dom af 24. september 2015 i de forenede sager T-124/13 og T-191/13, hvorefter de meddelelser om udvælgelsesprøve, som begrænser de sprog, som deltagerne i Unionens almindelige udvælgelsesprøver kan angive som andet sprog, til engelsk, fransk og tysk, er ulovlige.

2. Det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 342 TEUF og artikel 1 og 6 i forordning 1/58.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at ved at begrænse de sprog, som ansøgerne til almindelige udvælgelsesprøver i Unionen kan angive som andet sprog, til tre, har Kommissionen i praksis fastsat en ny ordning, der skal gælde for institutionerne på det sproglige område, og dermed påtaget sig Rådets enekompetence på dette område.

3. Det tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 12 EF, nu artikel 18 TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 6, stk. 3, EU, artikel 1, stk. 2 og 3, i bilag III til tjenestemandsvedtægten, artikel 1 og 6 i forordning nr. 1/58 samt tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 27, stk. 2, og artikel 28, litra f).

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at de begrænsninger, som Kommissionen har indført på det sproglige område, medfører forskelsbehandling, idet de ovenfor nævnte bestemmelser er til hinder for, at der pålægges EU-borgere eller tjenestemænd i institutionerne sproglige begrænsninger, som ikke generelt og objektivt følger af institutionernes interne bestemmelser som omhandlet i artikel 6 i forordning nr. 1/58, og som ikke er vedtaget, hvorfor de følgelig forbyder vedtagelsen af sådanne begrænsninger, medmindre tjenesten har en specifik og begrundet interesse heri.

4. Det fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 6, stk. 3, EU for så vidt som denne bestemmelse fastsætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning som en grundlæggende rettighed, der følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har tilsidesat borgernes berettigede forventning om at kunne vælge et hvilket som helst af Unionens sprog som andet sprog, således som dette har været praksis indtil 2007 og endegyldigt er blevet fastslået i Domstolens dom i sag C-566/10 P.

5. Det femte anbringende vedrørende magtmisbrug og tilsidesættelse af væsentlige retsgrundsætninger, der er snævert forbundet med karakteren af og formålet med meddelelserne om udvælgelsesprøver, navnlig tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, artikel 28, litra f), artikel 27, stk. 2, artikel 34, stk. 3, og artikel 45, stk. 1, samt proportionalitetsprincippet.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen ved forudgående og generelt at begrænse de sprog, som kan vælges som andet sprog, til tre sprog, reelt har fremskudt kontrollen af ansøgernes sprogkundskaber, som bør finde sted under selve udvælgelsesprøven, til den periode, der går forud for meddelelsen og adgangsbetingelserne. Sprogkundskaberne bliver hermed en afgørende faktor på bekostning af de faglige kundskaber.

6. Det sjette anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 18 og artikel 24, stk. 4, TEUF, artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2 i forordning nr. 1/58 og tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6.

— Sagsøgeren har herved anført, at idet det fastsættes, at ansøgningerne skal indgives på engelsk, fransk eller tysk, og idet EPSO sender meddelelser til ansøgerne om udvælgelsesprøvens forløb på samme sprog, er EU-borgernes ret til at kommunikere med institutionerne på deres eget sprog tilsidesat, og der er sket en yderligere forskelsbehandling af de personer, som ikke har et indgående kendskab til disse tre sprog.

7. Det syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 1 og 6 i forordning 1/58, tjenestemandsvedtægtens artikel 1d, stk. 1 og 6, og artikel 28, litra f), artikel 1, stk. 1, litra f), i bilag III til tjenestemandsvedtægten, artikel 296, stk. 2, TEUF (manglende begrundelse) og proportionalitetsprincippet samt forvanskning af de faktiske omstændigheder.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har begrundet begrænsningen til tre sprog med kravet om, at nyansatte skal være i stand til at kommunikere på de tre sprog inden for institutionerne. Med denne begrundelse er der sket en forvanskning af de faktiske omstændigheder, eftersom de omhandlede tre sprog ikke er de mest anvendte ved kommunikationen mellem de forskellige sproglige grupperinger inden for institutionerne; der er desuden tale om en uforholdsmæssig begrænsning af en grundlæggende rettighed, såsom retten til ikke at blive udsat for sprogmæssig forskelsbehandling, når der findes mindre restriktive foranstaltninger med henblik på at sikre en hurtig kommunikation inden for institutionerne.